

18. navadna nedelja C

Pazíte in várujte se vsake pohlepnosti, kajti človekovo življenje ni v premoženju, četudi ga ima kdo obilo. (Lk 12,15)

Prvo berilo

Pridigar 1,2; 2,21-23

"Nečimrnost čez nečimrnost," pravi Pridigar, "nečimrnost čez nečimrnost, vse je nečimrnost!" Kar si namreč kdo pridobi s trdom, z modrostjo, z znanjem in spretnostjo, to zapusti v delež človeku, ki se ni trudil za to; tudi to je nečimrnost in velika nadloga. Kaj koristi človeku ves njegov trud in prizadevanje njegovega srca, s katerim se muči pod soncem? Da, vsi njegovi dnevi so bolečina, njegovo opravilo je žalost, še ponoči njegovo srce ne počiva: tudi to je nečimrnost.

Drugo berilo

Kološanom 3,1-5.9-11

Bratje in sestre, če ste torej vstali s Kristusom, iščite to, kar je zgoraj, kjer je Kristus, ki sedi na Božji desnici. Mislite na to, kar je zgoraj, ne na to, kar je na zemlji. Umrli ste namreč in vaše življenje je skrito s Kristusom v Bogu. Ko se bo prikazal Kristus, vaše življenje, tedaj se boste tudi vi prikazali z njim v slavi. Zato omrtvíte v sebi to, kar teži k zemlji: nečistovanje, pohotnost, strastnost, hudobno poželenje in pohlepnost, ki je isto kot malikovanje. Ne lážite drug drugemu, saj ste slekli starega človeka z njegovimi deli vred in oblekli novega, ki se prenavlja po podobi svojega Stvarnika, da bi ga spoznal. Kjer je to, ni več ne Grka ne Juda, ne obrezanega ne neobrezanega, ne barbára ne Skita, ne sužnja ne svobodnega, ampak je vse in v vseh Kristus.

Evangelij

Luka 12,13-21

Tisti čas je nekdo iz množice rekel Jezusu: "Učitelj, reci mojemu bratu, naj deli dediščino z menoj." On pa mu je rekel: "Človek, kdo me je postavil nad vaju za sodnika ali delivca dediščine?" In rekel jim je: "Pazíte in várujte se vsake pohlepnosti, kajti človekovo življenje ni v premoženju, četudi ga ima kdo obilo."

Povedal jim je priliko: "Nekemu bogatemu človeku je polje dobro obrodilo, zato je v sebi razmišljal: 'Kaj naj storim, ker nimam kam spraviti svojih pridelkov?' Rekel je: 'Tole bom stóril. Podrl bom svoje kašče in zgrádil večje.'

Vanje bom spravil vse svoje žito in dobrine. Tedaj bom rekel svoji duši: Duša, veliko dobrin imaš, shranjenih za mnogo let. Počivaj, jej, pij in bodi dobre volje.' Bog pa mu je rekel: 'Neumnež! To noč bodo terjali tvojo dušo od tebe, in kar si spravil, čigavo bo?' Tako je s človekom, ki si nabira zaklade, ni pa bogat pred Bogom."

V razmislek

Današnja tri berila imajo močno rdečo nit. Medtem ko nas prvo berilo sooči z osnovnim vprašanjem našega bivanja – "Zakaj smo pravzaprav na svetu?", skuša drugo berilo odgovoriti na to vprašanje – "Na svetu smo, da postanemo vedno bolj podobni Jezusu Kristusu in smo tako vedno bolj podoba našega Stvarnika." Iz Evangelija pa je razvidno, katere nevarnosti se lahko postavijo med bistvena vprašanja o smislu življenja in cilj našega življenja – kdor si poskuša sam dati smisel življenja, kdor si skuša ustvariti smisel življenja z materialnimi dobrinami, ni notranje svoboden, da bi lahko dobil v dar Božje bogastvo.

V prvem berilu se srečamo z osnovnim pojmom – "vetrno sapico", ki pomeni omejenost in minljivost zemeljskega obstoja, prepleteno z negotovostjo in prekrižanimi življenjskimi načrti. Tu pa se skriva v enaki meri globoko človeško hrepenenje po nečem, kar je neminljivo in večno. Tega hrepenenja si ljudje ne moremo izpolniti sami, prav tako si ne moremo odgovoriti na vprašanje o smislu življenja, čeprav to na različne načine vedno znova poskušamo. Za pisca Pridigarja to pomeni vrnitev človeka k svojemu bistvu in s tem k osnovnemu bistvu človeške eksistence – ni imetje (v najširšem, tudi duhovnem smislu) tisto, kar nas dela ljudi, temveč je obstoj tisti, ki nas dela ljudi. Kdor obstaja v Bogu in pred Bogom, lahko uživa v spokojnosti in duhovni svobodi in v vsem, kar mu je dano na razpolago, ne da bi iskal svojo srečo in identiteto in se zlomil pri izgubah in neuspehih ali se počutil eksistenčno ogroženega. Zato Jezus ne želi v današnjem Evangeliju igrati sodnika in ne želi iz **enega** imetnika narediti **dveh** imetnikov. To ni njegova poklicanost. Njegova naloga je prenesti človeško iskanje identitete in smisla na drug nivo, stran od materialnega posedovanja stvari. Da bi se vmešal v spor glede dedovanja in se ukvarjal z delitvijo materialnega bogastva med dve osebi, bi samo potenciralo nesmiselnost iskanja smisla v lastnini.

Jezusova naloga je voditi ljudi k njihovem dejanskemu cilju – preporod od znotraj, približanje Stvarnikovi podobi preko preobrazbe od "imeti" k "biti". Ravnanja, ki so našeta v drugem berilu – poželenje, pohotnost, pohlep in laž... so sadeži imetja, nepodobnosti Stvarnikovemu zgledu in egocentričnosti. Vsaka oblika lastništva, oblasti v najširšem smislu, nas lahko tako utesnjuje, da se oddaljimo od Stvarnikovega zgleda, namesto da bi se mu približali. Že Svetopisemsko ime za Boga izraža Biti – Jahve je "Jaz sem, ki sem". Kdor se želi približati Stvarnikovi podobi, mora biti – zase, z drugimi in za druge. Takšna alternativna oblika življenja ima posledice – če postavimo v središče svojega življenja "biti" in ne "imeti", dobi naše življenje avtomatsko pravi smisel, ne da bi se nam bilo potrebno za to boriti. Hkrati pa opažamo, kako se s tem počasi osvobajamo "nečlovečnosti" in postajamo v smislu tega neodvisni; posedujemo, vendar s tem nismo obsedeni.

S tem načinom življenja se že odražajo nebesa v tem trenutku, v času našega obstoja, Tu in Zdaj! Še vedno smo na poti, vendar smo že postali novi ljudje (2. Berilo), poklicani k temu, da že zdaj na tej zemlji v času našega obstoja naredimo Božje obličje prepoznavno vsem in širimo Božjo obljubo naprej. To pomeni, da našim bližnjim dajemo smisel in prihodnost, prostor in svobodo za njihove lastne zgodbe. Z eno besedo – obelodaniti to, kar nam je Bog podaril na samem začetku, takrat ko nas je ustvaril.